

Ne hagyj el - es-nem, fel - sé - ges Is - ten, ke - se - rü -
 sé - gem - ben! Te szent Fi - a - dért légy se - gít -
 ség - gel: ne es - sem két - ség - ben, Mert min - den -
 fe - lől, lá - tod, Úr Is - ten, vagyok kí - sér - tet - ben.

2. Az írás rólad, felséges Isten, bizonyly azt mondja, / Hogy valakinek tebenned vagyon szive bizodalma, / Az olyan ember meg nem szégyenül, mert te vagy oltalma.

3. Gyermekségemtől fogván, Úr Isten, mind ez ideiglen / Téged hívtalak én segítségül minden szükségemben: / Mostan is nincsen több bizodalmam sem földön, sem mennyen.

4. Bizony nem tudom, kihez forduljak egyébhez náladnál: / Mert nincs igazság és irgalmasság sehol senki másnál: / Szívem fájdalját senki nem tudja, Uram, több náladnál.

5. Akármint hányjam-vessem elmémet, felséges Úr Isten, / De vigasztalást sehol nem lelek keserűségemben, / Hanem tebenned, felséges Isten, és ígéretedben.

6. Csak te egyedül voltál, Úr Isten, énnékem gyámolóm, / Nagy fájdalimban és romlásimban az én vigasztalóm; / Ne hagyj elesnem, megszégyenülnöm, kegyes oltalmazóm.

7. A szegénységnek nagy kísértete engemet szorongat, / Kárvallásomnak bánatja izgat, betegség tántorgat, / Mindazáltal csak tetőled várok, Úr Isten, oltalmat.

8. Irgalmasságnak Ura, Istene és erős kútfeje, / Kinek szemei a földre néznek nyomorult szegényre: / Hozzád kiáltok, légy segítséggel minden szükségembe.

9. Mely nagy örömem és bizodalmam nékem ezen vagyon, / Hogy ígéreted, mint drága zálog, én szívemben vagyon, / Krisztus Jézusért engem meghallgatsz, azt bizonyly tudom.

10. Azért könyörgök szent Felségednek, mint jó Istenemnek, / Én teremtőmnek és megváltómnak és megszentelőmnek, / Hogy légy kegyelmes te szent nevedért az én bűneimnek.

11. Tudom, előtted, úgymint magamban, bűnös ember vagyok, / De Krisztus Jézus szent haláláért nálad kedves vagyok, / Mert őáltala te fiad vagyok, örökösöd vagyok.

12. Jelentsd meg hozzám, felséges Isten, kegyelmességedet, / Es véghetetlen kegyes atyai te nagy szerelmedet, / Hogy teljesítsd be könyörgésemre szent ígéretedet.

13. Add meg, Úr Isten, te szent nevedért, amit tőled kérek / Szent Fiad által, teljes szívemből melyért most könyörgök, / Mert csak tebenned bízom, Úr Isten, míg e testben élek.